

Kto składa wniosek do sądu o restrukturyzację

Stosownie do treści ust. 2 powołanego wyżej przepisu ustawy – Prawo restrukturyzacyjne we wszystkich postępowaniach restrukturyzacyjnych legitymację do złożenia wniosku restrukturyzacyjnego posiada dłużnik – o ile ustawa nie stanowi inaczej. Powyższe oznacza, że na zasadzie wyjątku uprawnienie do złożenia wniosku może zostać przyznane także innym (obok dłużnika) podmiotom. Zgodnie z art. 283 ust. 2 ustawy – Prawo restrukturyzacyjne wniosek o otwarcie postępowania sanacyjnego może zgłosić w stosunku do niewypłacalnej osoby prawnej wierzyciel osobisty oraz – w stosunku do osoby prawnej wpisanej do Krajowego Rejestru Sądowego – kurator ustanowiony na podstawie art. 42 § 1 Kodeksu cywilnego. Decyzję o złożeniu wniosku o otwarcie postępowania restrukturyzacyjnego podejmuje dłużnik działając osobiście albo przez współników (w przypadku spółek osobowych) lub organy (w przypadku osób prawnych, np. spółek kapitałowych).

Uprawnienie do złożenia wniosku o otwarcie postępowania restrukturyzacyjnego powinno zostać wykazane w każdym z postępowań restrukturyzacyjnych przewidzianych przez ustawę. Jeżeli badając wniosek sąd restrukturyzacyjny stwierdzi brak legitymacji po stronie wnioskodawcy, oddali wniosek o otwarcie postępowania (odmówi otwarcia postępowania) lub wniosek o zatwierdzenie układu zawartego w trybie samodzielnego zbierania głosów (odmówi zatwierdzenia układu). Niezależnie od badania legitymacji sąd zweryfikuje istnienie pozostałych przesłanek otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego, z których wspólne dla wszystkich czterech postępowań są: niewypłacalność albo zagrożenie niewypłacalnością, wielość wierzycieli oraz zdolność restrukturyzacyjna.

Wniosek restrukturyzacyjny – forma

Wniosek restrukturyzacyjny przybiera formę pisma procesowego, do którego zastosowanie znajdują przepisy ustawy – Prawo restrukturyzacyjne, jak również – zgodnie z art. 209 powołanej ustawy – przepisy Kodeksu postępowania cywilnego dotyczące pisma procesowego oraz – odpowiednio – do pozwu (art. 125 i następne k.p.c. oraz art. 187 i następne k.p.c.). Sprawy w postępowaniu restrukturyzacyjnym rozpoznaje sąd restrukturyzacyjny właściwy dla głównego ośrodka podstawowej działalności dłużnika. Sądem restrukturyzacyjnym jest sąd rejonowy – sąd gospodarczy.

Typy postępowań restrukturyzacyjnych

Ustawa reguluje cztery postępowania restrukturyzacyjne: postępowanie o zatwierdzenie układu, przyspieszone postępowanie układowe, postępowanie układowe, postępowanie sanacyjne.

Przez wniosek restrukturyzacyjny należy rozumieć co najmniej 4 typy różnych wniosków. Ich przygotowanie jest w gruncie rzeczy bardzo podobne. Niemniej jednak wybór procedury zależy od dokonanej wcześniej szczegółowej analizy przedsiębiorstwa i wyboru strategii działania

Postępowanie o zatwierdzenie układu

charakteryzuje niewielki stopień sformalizowania, umożliwiający szybkie zawarcie układu. Procedura ta zdaje się być optymalna dla dłużników, którzy na bieżąco regulują swe zobowiązania, jednakże na podstawie posiadanej wiedzy (o stanie prowadzonego

przedsiębiorstwa) są zdolni przewidzieć, iż w mniejszym lub większym odstępie czasu popadną w problemy finansowe. To jest typ dla dłużników posiadająca niewielką ilość wierzycieli co do których nie ma żadnych wątpliwości o zobowiązaniach, istnieje prawdopodobieństwo, że w ciągu niespełna 4 miesięcy uda się zorganizować z sukcesem głosowanie z ich udziałem (w większości oddadzą karty do głosowania z głosem „za układem”).

Przyspieszone postępowanie układowe

może okazać się pomocne dłużnikom, którzy potrzebują niezwłocznej ochrony przed prowadzonymi przeciwko nim postępowaniami egzekucyjnymi – te bowiem, wraz z otwarciem przyspieszonego postępowania układowego, ulegają zawieszeniu z mocy prawa, co więcej także dokonane już zajęcia rachunków bankowych mogą zostać uchylone. Tu nie może być więcej niż 15% wierzytelności spornych.

Postępowanie układowe

dotyczy dłużników, którzy nie spełniają kryteriów pozwalających na zainicjowanie postępowania o zatwierdzenie układu oraz przyspieszonego postępowania układowego. W tym też postępowaniu – zgodnie z art. 91 ustawy – Prawo restrukturyzacyjne uczestnicy postępowania mogą złożyć do sędziego-komisarza sprzeciw co do umieszczenia wierzytelności w spisie wierzytelności, a ponadto dłużnik lub wierzyciel, który nie został umieszczony w spisie wierzytelności, może złożyć sprzeciw co do pominięcia wierzytelności w spisie wierzytelności. Konieczność rozpoznania sprzeciwów czyni przedmiotowe postępowanie długotrwałym (w porównaniu z postępowaniem o zatwierdzenie układu czy postępowaniem układowym). Tu może być więcej niż 15% wierzytelności spornych.

Postępowanie sanacyjne

cehuje najwyższy stopień sformalizowania oraz stały nadzór dłużnika ze strony wierzycieli, zarządcy oraz sędziego-komisarza. Powyższe wynika z faktu, iż postępowanie sanacyjne udziela dłużnikowi daleko idącej ochrony przed egzekucją oraz dopuszcza działania oddziałujące na sytuację osób trzecich, niebędących uczestnikami postępowania restrukturyzacyjnego (odstąpienie od umowy, uznanie czynności prawnej za bezskuteczną). Procedura powyższa pozwala nie tylko zrestrukturyzować zadłużenie, ale także – poprzez możliwość skorzystania z narzędzi właściwych dla postępowania upadłościowego – doprowadzić do poprawy sytuacji gospodarczej dłużnika.

Do wszystkich wymienionych postępowań restrukturyzacyjnych zastosowanie znajdują te same normy dotyczące zakresu wierzytelności objętych układem, propozycji układowych, zawarcia i zatwierdzenia układu oraz jego skutków, a także zasady zmian i uchylecia układu. Ponadto postępowania te przebiegają według podobnego schematu. Istniejące różnice zapewniają natomiast możliwość skorzystania z najtrafniejszego sposobu rozwiązania problemu niewypłacalności (uwzględniającego zarówno potrzeby dłużnika wynikające z jego sytuacji finansowo-majątkowej oraz warunków rynkowych w jakich funkcjonuje, jak również uzasadnionych interesów jego wierzycieli).

Wybór rodzaju postępowania, a w konsekwencji przygotowanie wniosku o otwarcie postępowania restrukturyzacyjnego, winna poprzedzać pogłębiona analiza sytuacji, w jakiej znajduje się dłużnik.

Wymogi formalne przewidziane dla wniosku o zatwierdzenie układu, otwarcie przyspieszonego postępowania układowego, otwarcie postępowania układowego oraz postępowania sanacyjnego określił ustawodawca szczegółowo w ustawie – Prawo restrukturyzacyjne, odpowiednio w art. 219, art. 227, art. 228, art. 229, art. 265, art. 266 oraz art. 284.

Wniosek o zatwierdzenie układu powinien zawierać:

1/ dane dłużnika (imię i nazwisko albo jego nazwę oraz PESEL albo numer w KRS, miejsce zamieszkania albo siedzibę, adres, a gdy dłużnikiem jest spółka osobowa, osoba prawna albo inna jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – imiona i nazwiska reprezentantów, w tym likwidatorów, jeżeli są ustanowieni, a ponadto w przypadku spółki osobowej – imiona i nazwiska oraz miejsce zamieszkania współników odpowiadających za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem;

2/ propozycje układowe,

3/ wynik głosowania ze wskazaniem liczby wierzycieli i sumy wierzytelności uprawniającej do głosowania oraz liczby wierzycieli i sumy wierzytelności przypadającej wierzycielom głosującym za układem, a jeżeli propozycje układowe przewidują podział wierzycieli na grupy – również liczby wierzycieli i sumy wierzytelności poszczególnych grup oraz liczby wierzycieli i sumy wierzytelności przypadających wierzycielom głosującym za układem w każdej grupie.

Do wniosku o zatwierdzenie układu dłużnik dołącza:

1/ zebrane przez dłużnika karty do głosowania, wraz z odpisami lub wydrukami z rejestru i pełnomocnictwami koniecznymi dla wykazania uprawnienia do oddania głosu oraz informacją, czy w stosunku do wierzyciela nie zachodzą okoliczności wskazane w art. 116 ustawy – Prawo restrukturyzacyjne, uszeregowane zgodnie z kolejnością przyjętą w spisie wierzytelności sporządzonym przez nadzorcę układu;

2/ dowód wysłania co najmniej na trzy tygodnie przed dniem złożenia wniosku o zatwierdzenie układu kart do głosowania z propozycjami układowymi wierzycielom, którzy nie oddali głosu, na adres wskazany w rejestrze, do którego jest wpisany wierzyciel, o ile wierzyciel jest wpisany do rejestru, w przeciwnym przypadku na adres wierzyciela znany dłużnikowi;

3/ sprawozdanie nadzorcy układu.

Wniosek o otwarcie przyspieszonego postępowania układowego powinien zawierać:

1/ dane dłużnika (imię i nazwisko albo jego nazwę oraz PESEL albo numer w KRS, miejsce zamieszkania albo siedzibę, adres, a gdy dłużnikiem jest spółka osobowa, osoba prawna albo inna jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – imiona i nazwiska reprezentantów, w tym likwidatorów, jeżeli są ustanowieni, a ponadto w przypadku spółki osobowej – imiona i nazwiska oraz miejsce zamieszkania współników odpowiadających za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem; 2/ propozycje układowe wraz ze wstępnym planem restrukturyzacyjnym

oraz odpisami propozycji układowych w liczbie wystarczającej do doręczenia wszystkim wierzycielom;

3/ wskazanie miejsc, w których znajduje się przedsiębiorstwo lub inny majątek dłużnika;

4/ aktualny wykaz majątku z szacunkową wyceną jego składników;

5/ bilans sporządzony przez dłużnika dla celów postępowania, na dzień przypadający w okresie trzydziestu dni przed dniem złożenia wniosku;

6/ wykaz wierzycieli z podaniem imienia i nazwiska albo nazwy oraz miejsca zamieszkania albo siedziby, adresu i wysokości wierzytelności każdego z nich, terminów zapłaty, z określeniem, czy wierzytelność objęta jest układem z mocy prawa, czy może zostać objęta układem po wyrażeniu zgody przez wierzyciela oraz czy wierzyciel posiada prawo do głosowania nad układem, a jeżeli nie to wskazanie z jakiego powodu;

7/ sumę wierzytelności z wyszczególnieniem sumy wierzytelności objętej układem z mocy prawa oraz sumy wierzytelności, która może zostać objęta układem po wyrażeniu zgody przez wierzyciela;

8/ wykaz wierzytelności spornych z podaniem imienia i nazwiska albo nazwy wierzycieli, miejsca zamieszkania albo siedziby, ich adresów i wysokości żądanej przez każdego z nich wierzytelności, terminów zapłaty oraz zwięzłym przedstawieniem podstawy sporu;

9/ sumę wierzytelności spornych;

10/ informację, czy dłużnik jest uczestnikiem podlegającego prawu polskiemu lub prawu innego państwa członkowskiego systemu płatności lub systemu rozrachunku papierów wartościowych lub niebędącym uczestnikiem podmiotem prowadzącym system interoperacyjny;

11/ informację, czy w jednym z dwóch ostatnich lat obrotowych:

a/ dłużnik zatrudniał średniorocznie 250 lub więcej pracowników lub

b/ dłużnik osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych przekraczający równowartość w złotych 50 milionów euro, lub

c/ sumy aktywów bilansu dłużnika, sporządzonego na koniec jednego z tych lat, przekroczyły równowartość w złotych 43 milionów euro.

W przypadku wierzytelności zabezpieczonych, sumę wierzytelności, która może zostać objęta układem po wyrażeniu zgody przez wierzyciela, oznacza się według tej części wierzytelności, która prawdopodobnie zostanie zaspokojona z przedmiotu zabezpieczenia. Do wniosku o otwarcie przyspieszonego postępowania układowego dołącza się jego odpis i odpisy załączników.

Wraz z wnioskiem o otwarcie przyspieszonego postępowania układowego dłużnik składa na piśmie oświadczenie, że informacje zawarte we wniosku i załącznikach są prawdziwe i pełne.

Wniosek o otwarcie postępowania układowego powinien zawierać:

W porównaniu do wniosku o otwarcie przyspieszonego postępowania układowego konieczne dokumenty i informacje są analogiczne z tym, iż nie ma konieczności złożenia dokumentów z punktów 4 i 5 powyżej.

We wniosku o otwarcie postępowania układowego dłużnik uprawdopodobnia zdolność do bieżącego zaspokajania kosztów postępowania układowego i zobowiązań powstałych po dniu jego otwarcia.

Wraz z wnioskiem o otwarcie postępowania układowego dłużnik składa na piśmie oświadczenie, że informacje zawarte we wniosku i załącznikach są prawdziwe i zupełne.

Wniosek o otwarcie postępowania sanacyjnego powinien zawierać:

Wniosek restrukturyzacyjny – o otwarcie postępowania sanacyjnego zawierać powinien te same informacje i dokumenty co wniosek o otwarcie postępowania układowego.

Ponadto w tym przypadku, jeżeli wniosek o otwarcie postępowania sanacyjnego zgłasza wierzyciel, to nie musi on załączać znacznej części dokumentów. Wniosek wierzyciela powinien wskazywać okoliczności uzasadniające wniosek, a ponadto zawierać uprawdopodobnienie jego wiarygodności. Przed wydaniem orzeczenia w sprawie otwarcia postępowania sanacyjnego sąd może żądać od dłużnika przedstawienia pełnych informacji, tak jak by to on składał wniosek.

Co wchodzi w skład kosztów restrukturyzacji?

Opłaty sądowe

Od wniosku o otwarcie postępowania restrukturyzacyjnego trzeba zapłacić opłatę sądową w wysokości 1.000 zł. Wyjątek stanowi **uproszczony wniosek o otwarcie postępowania sanacyjnego** (jeden z rodzajów restrukturyzacji), **tu opłata wynosi 200 zł.**

Prowadzenie postępowania restrukturyzacyjnego można zlecić profesjonalnemu pełnomocnikowi. Koszty będą wynosić będą co najmniej 3.690 zł. Im bardziej skomplikowana sprawa, tym koszty te mogą być wyższe.

W przyspieszonym postępowaniu układowym dłużnik musi również wnieść opłatę na poczet zaliczki na koszty postępowania. w 2022 roku kwota ta to 5 882,99 PLN.

W postępowaniu układowym i sanacyjnym wnoszenie zaliczki nie jest obligatoryjne. Dłużnik bowiem musi jedynie uprawdopodobnić zdolność do bieżącego regulowania kosztów postępowania oraz zobowiązań powstałych po jego otwarciu. Sąd może jednak zażądać od dłużnika zaliczki na wydatki związane z otwarciem postępowania sanacyjnego bądź układowego. Będzie mieć to miejsce w szczególności, gdy zostanie ustanowiony tymczasowy nadzorca sądowy. Dodatkowa zaliczka może być również wymagana w przyspieszonym postępowaniu układowym. Z powyższego wynika, że przedsiębiorca powinien być przygotowany na otwarcie postępowania restrukturyzacyjnego i powinien dysponować odpowiednimi środkami. Sąd może bowiem wezwać dłużnika do wniesienia dodatkowej zaliczki – przykładowo w przyspieszonym postępowaniu układowym.

Inne wydatki sądowe

Sąd restrukturyzacyjny w toku postępowania może podejmować szereg różnego typu czynności. Przykładowo, zlecać wyceny biegłym sądowym. Koszty te ponosi tymczasowo Skarb Państwa, jednakże sąd poprosi wnioskodawcę o wpłacenie zaliczki. Na koniec postępowania wydatki zostaną rozliczone. Jeśli zaliczka okaże się zbyt mała, będzie trzeba uiścić różnicę. Jeśli koszty będą mniejsze, to sąd zwróci różnicę.

Trzeba pamiętać, że (pierwszy typ restrukturyzacji) Postępowanie o zatwierdzenie układu trwa 4 miesiące i niesie dla dłużnika całkowitą ochronę przed egzekucją. Koszty takiego postępowania, ich wysokość i zasady określania są odmienne, niż w wyżej opisanych postępowaniach układowym i sanacyjnym. Dlaczego tak jest? - to postępowanie nie jest otwierane przez sąd, a **wynagrodzenie nadzorcy układu nie jest przez sąd ani przyznawane, ani określone co do wysokości**. Podstawą postępowania jest umowa zawierana przez dłużnika z wybranym przez niego doradcą restrukturyzacyjnym, który staje się nadzorcą układu. Ta umowa powinna określać wysokość wynagrodzenia. Zasadniczo strony mają swobodę co do określenia wysokości wynagrodzenia nadzorcy, z jednym tylko wyjątkiem. W postępowaniu dotyczącym mikroprzedsiębiorcy i małych przedsiębiorców istnieją ustawowe ograniczenia wynagrodzenia nadzorcy. Nie może ono przekroczyć kwoty stanowiącej 15 % poziomu zaspokojenia wierzycieli zgodnie z postanowieniami układu i składa się z opłaty wstępnej, wynoszącej połowę przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w trzecim kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, oraz kwot wypłacanych nadzorcy sądowemu wraz z przekazaniem wynikających z układu świadczeń dla wierzycieli, w wysokości nieprzekraczającej równowartości 15% każdorazowego świadczenia dla wierzycieli. W przypadku gdy poziom zaspokojenia wierzycieli zgodnie z postanowieniami układu przekracza 100 000 złotych, wynagrodzenie od poziomu przewyższającego 100 000 złotych wynosi równowartość 3% zaspokojenia wierzycieli. W przypadku gdy poziom zaspokojenia wierzycieli zgodnie z postanowieniami układu przekracza 500 000 złotych, wynagrodzenie od poziomu przewyższającego 500 000 złotych wynosi równowartość 1% zaspokojenia wierzycieli.

Opłatę wstępną nadzorcy sądowy pobiera po doręczeniu postanowienia o otwarciu postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli, a pozostałą część wynagrodzenia – równocześnie z dokonaniem wypłat dla wierzycieli w wykonaniu układu zatwierdzonego przez sąd.

Jakie powinno być wynagrodzenie doradcy restrukturyzacyjnego?

Przykład:

Kwota przeznaczona w układzie dla wierzycieli: 1.200.000,00 zł

$15\% \times 100.000,00 \text{ zł} = 15.000,00 \text{ zł}$

$3\% \times (500.000,00 - 100.000,01 \text{ zł}) = 11.999,99 \text{ zł}$

$1\% \times (1.200.000,00 - 500.000,01) = 6.999,99 \text{ zł}$

w tym przykładzie maksymalne wynagrodzenie nadzorcy układu: 33.999,98 zł

Natomiast w przypadku prawomocnej odmowy zatwierdzenia układu lub umorzenia postępowania, wynagrodzenie nadzorcy układu przewidziane w umowie nie może przekroczyć dwukrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w trzecim kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Oznacza to, że w roku 2022 wynosi 11 765, 98 zł. + Vat

- podwyższa się o VAT co wynika z odpowiedniego stosowania art. 49 ustawy Prawo restrukturyzacyjne.

Jakie są inne koszty restrukturyzacji?

Poza wynagrodzeniem dla doradcy restrukturyzacyjnego Postępowania o zatwierdzenie układu, należy jeszcze doliczyć opłatę w wysokości 500,00 zł za obwieszczenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym, koszty korespondencji, koszty odpisów ale to nie przekroczy kilkuset złotych.

Oczywiście konieczne uiszczenie opłaty od wniosku o zatwierdzenie układu. Wynosi ona 1.000,00 zł.

Zatem biorąc pod uwagę kwoty przykładowe trzeba się liczyć z kosztami , w tym uwzględniając wynagrodzenie dla doradcy restrukturyzacyjnego, można przyjąć, że koszty postępowania o zawarcie układu przekroczyć mogą 35 000 zł + VAT i nie są wiele niższe niż np. przyspieszonego postępowania układowego w restrukturyzacji tego samego wnioskodawcy.

Wynagrodzenie wyznaczonego przez sąd nadzorcy w innych postępowaniach restrukturyzacyjnych

Sposób wyliczenia wynagrodzenia nadzorcy sądowego w pozostałych typach restrukturyzacji jest bardzo skomplikowany. Wynagrodzenie składa się z czterech elementów zależnych od następujących okoliczności:

1. część zależna od liczby wierzycieli będących uczestnikami postępowania:
  - 1.jedna podstawa wynagrodzenia – do 10 wierzycieli,
  - 2.trzy podstawy wynagrodzenia – od 11 do 50 wierzycieli,
  - 3.sześć podstaw wynagrodzenia – od 51 do 100 wierzycieli,
  - 4.osiem podstaw wynagrodzenia – od 101 do 500 wierzycieli,
  - 5.dziesięć podstaw wynagrodzenia – od 501 do 1000 wierzycieli,
  - 6.dwanaście podstaw wynagrodzenia – powyżej 1000 wierzycieli;
- 2.część zależna od sumy wierzytelności przysługujących wierzycielom będącym uczestnikami postępowania:
  - 1.jedna podstawa wynagrodzenia – dla sumy do 100 000,00 zł,
  - 2.trzy podstawy wynagrodzenia – dla sumy od 100 000,01 zł do 500 000,00 zł,
  - 3.sześć podstaw wynagrodzenia – dla sumy od 500 000,01 zł do 1 000 000,00 zł,
  - 4.osiem podstaw wynagrodzenia – dla sumy od 1 000 000,01 zł do 10 000 000,00 zł,
  - 5.dziesięć podstaw wynagrodzenia – dla sumy od 10 000 000,01 zł do 500 000 000,00 zł,
  - 6.dwanaście podstaw wynagrodzenia – dla sumy przekraczającej 500 000 000,00 zł;
3. część ustalana przez sąd stosownie do rodzaju postępowania restrukturyzacyjnego, zakresu czynności podejmowanych przez nadzorcę sądowego w toku postępowania i pracy włożonej w osiągnięcie celu postępowania – w granicach do dziesięciu podstaw wynagrodzenia,
4. część ustalana w przypadku, gdy z przyczyn niezależnych od nadzorcy sądowego postępowanie układowe trwa dłużej niż dwanaście miesięcy – w granicach do dziesięciu podstaw wynagrodzenia.

Podstawą wynagrodzenia jest natomiast przeciętne miesięczne wynagrodzenie za rok poprzedni ogłaszane przez Prezesa GUS.

Sąd powołuje nadzorcę sądowego. Jeżeli sąd odbiera zarząd (w sanacji) przedsiębiorstwem, to ustanawia zarządcę. W takim przypadku ww. wynagrodzenie jest proporcjonalnie dzielone pomiędzy te podmioty. Wyżej wskazane wynagrodzenie uzależnione jest od efektów postępowania restrukturyzacyjnego.

W przypadku odmowy zatwierdzenia układu lub umorzenia postępowania nadzorca sądowy otrzyma jedynie 40% swego wynagrodzenia.

Zarządca sądowy może liczyć w takiej sytuacji jedynie na 30% swego wynagrodzenia. W razie zatwierdzenia układu nadzorca otrzyma 90%, a zarządca 85% swego wynagrodzenia. Pozostała część zostanie im wypłacona dopiero po stwierdzeniu wykonania układu. Sposób wyliczenia podstaw do wynagrodzenia wskazany jest na przykładzie,

Przykład: Dłużnik ma 30 wierzycieli, których wierzytelności wynoszą 450 000 zł . Średniomiesięczne obroty w przedsiębiorstwie wynoszą 40 000 zł. Majątek to wartość szacunkowa 450 000 zł
dla 10 podstaw $\times 5\,882,99 = 58\,829,90 + \text{VAT}$ - przy sukcesie postępowania
w przypadku niepowodzenia wynagrodzenie w postępowaniu układowym wyniesie minimum 23 531,96 zł + vat. W sanacji to minimum wyniesie zaś 17 648,97 zł + vat
Kryteria ustalania wynagrodzenia, są ściśle związane ze stopniem skomplikowania tegoż postępowania i w/w wyliczenia mogą się różnić praktycznie w zakresie +/-80% .